

έχει μὲν ὑπό τὸν ἀδάμαντα, ἀναλύεται ὅμως εὐ-
κόλως διὰ τοῦ ὁξείου Βιράκου τὰ συστατικὰ αὐτοῦ
στοιχεῖα εἶναι πυρίτις γῆ μετὰ χρυσοῦ τίτανος καὶ
εἰδηροῦ διέγος.

Οἱ ἐκλεκτοὶ ἄνθρακες φέρονται ἀπὸ τῶν Ἀσιατι-
κῶν Ἰνδίων καὶ μάλιστα ἀπὸ τᾶς Πεγγύης, Βισιαγῆρ,
Κλεούτας, καὶ ἡπὸ τῆς Κεϋλύνης. Οἱ ὥριμότατοι
αὐτῶν εἶναι κατυκόκκινοι καὶ ὄνυχιζόνται κυρίως ἄν-
θρακες. Οἱ δὲ ἔχοντες χρῶμα ὀλιγώτερον κόκκινον
λέγονται Σπίνελα. Οἱ δὲ λευκοκόκκινοι Μπολάσια,
καὶ οἱ κυρινοκόκκινοι Ανθρακίται, οἱ ὄποιοι γορίτ-
ζονται εἰς εὐτελέστεροι.

A. I. Δ.

ΠΕΡΙ ΟΡΥΚΤΟΔΟΓΙΚΩΝ.

Αλάβαστρον [Gypsum Alabastrum]. Οὗτος ὁ μαρμα-
ρεσιδής λίθος εἶναι τὸ λεπτότατον τοῦ γύψου εἶδος
καὶ τοῦ μαρμάρου ἀπαλώτερος. Εἶναι ὀλίγον τι δια-
φρανής καὶ στιλπνής, ἔχων ποικιλα χρώματα καὶ
εὐγύρατα πολυειδή.

Οἱ λευκάς ὄμοιαί εἰναι τὴν κυλλίστην ζάχρην τιμώ-
μαν ὑπέρ τὰ λοιπὰ εἴδη. Τὸ Ἀσιανὸν ἀλάβαστρον
εἶναι τὸ εὐειδέστερον καὶ πολυτιμώτερον. Εν Εὐρώ-
πῃ κατασκυάζονται εἴς αὐτοῦ διάφορα ψύγεια, δικλαδὴ
πυτήρια, πιάτα, ἀκροπηγία, ταρβανθήκαι μελανοδο-
χεῖα, ἀγάλματα, καλ. Τὸ λευκὸν ἀλάβαστρον καιόμετ-
νον δίδαι τὸν καλλιστον γύψῳ. Η κόνις τοῦ ἀλάβα-
στρου εἴναι ζυμωθή ἀλαίω γίνεται μονιμοτάτη λιθό-
κολα (λουκιοῦν).

Ἐὰν ἴντος ἡ ἡ δευτέρου ἔξηςστοῦ τῆς ὥρας δυνη-
θῶν νὰ κρητίσωνται τὰς γεῖρας ἡμῶν 32 ἀκις ρυθ-
μικῶς, τότε ἐποτελεῖται ἡγος· καὶ τὸ οὖς δὲ ἡμῶν διε-
κρίνει ταχείσις χρούσεις ρυθμικάς ἵως 24, 000 ἴντος
δύναται δευτέρου ἔξηκοστοῦ τῆς ὥρας. Περισσοτέρας δὲ
δὲν δύναται νὰ διεκρίνη.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Κατ' αὐτὰς ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ἡ καλὴ καὶ ἀγα-
πητὴ σύζυγος τοῦ ἐντιμοτάτου Κ. Οὐίτελ, περὶ τῆς ὁ-
ποίας εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὴν ἐπομένην πλη-
ροφορίαν.

•Σήμερον, 21 Φεβρουαρίου 1851 ε. π., φερομέ-
νου ἀπὸ ἀμύρης τοῦ νεκροῦ τῆς ἀειμνήστου καὶ φι-

λεκήμονος Κυρίας Οὐίτελ, ἵνα κατὰ τὴν θέλησιν ἀ-
τῆς ἐντιφιασθῆ ἐνταῦθα ἐν Βιρυνόβᾳ. τὸ πλεῖστον μέ-
ρος τῶν κατοίκων χριστιανῶν ἐξῆλθεν εἰς προσπάντη-
σιν τοῦ νεκροῦ πικρῶν δικρύων καὶ στενάζον καὶ ἴ-
στοροῦν τὰς ἀρετὰς τῆς μητρίκης ψυχῆς, καὶ τὰς καθ'
ἐκεῖστην βοηθείας καὶ πειθῆλψεις τῶν πτωχῶν ὑπ' αὐ-
τῆς. Καὶ πορντι, ἐκτὸς τῶν ἀγοθοεργῶν καὶ ἐλεη-
μοσυνῶν τῆς ἡ ἀριθεῖσα μακαρίτις ἐποίει παντογοῦ καὶ
πάντοτε ἐκ νεότητος πολλοὶ ἐκ τῶν ἐνδεῶν τῆς κω-
μοπολεως Βιρυνόβᾳ, οἵ μὲν κατὰ μῆνα, οἵ δὲ κατ' ἔ-
τος, οἵ δὲ κατ' ἀνάγκην ἐλάσθανον τὰς διψιλῆς ἐλε-
ημοσύνας της, καὶ οἵ τεχνίται διὰ τῆς ἐργασίας εὑρι-
σκον αὐτὴν καταφύγιον· οἱ τῶν ἐνδεῶν παγυντες ἐ-
λάσθανον παρ' αὐτῆς πάντοτε δωρεάν τὰ πρὶς τὴν χρή-
μαν φόρμακε, καὶ οὐ μόνον ταῦτα ἀλλὰ καὶ πολιάρις
τοὺς της λουπράδες οἰκίας της Ἰατροῦ ἐπεφόρτιζε τὴν
θεραπείαν τοιούτων ἀπόρων διὰ λογοτεχνισμού της. Οἱ ἐν-
δεῖς τῷντι παντὶς ἔθνοις ἐσεγγίπον μεγάλου εὐερ-
γέτου· ἡ δὲ εὐεργετική τῇ γῇ ἐξετείνετο ἕως τῶν ἐ-
κλησιῶν παντὸς δάγματος. Καλὴ γύη, εὐπροσήγορος
εἰς πάντας, πρόθυμος εὐεργέτης, ὄριστη μάτηρ καὶ
σύζυγος, ἡτο ἄξια τοῦ σεβασμοῦ πάντων, διὸ καὶ ἡ
τελετὴ τῆς ἄψης βοθεῖν λύπην εἰς πάντας.

«Ἄλλα καὶ ὁ ἀξιότιμος καὶ ἔριστος σύζυγος της
Κύριας Οὐίτελ φύσει εὐεργετικώτατος ὡς τιμῶν τὴν
μακαρίτιδα κατ' ἀξίαν, καὶ ἀγαπῶν τὰς φιλανθρωπίους
διπάνχης της, ἐγκοπήγε κατὴ ἀσμένως, κατὰ τὴν μεγα-
λοψυχίαν τοῦ λαμπροῦ ἔθνους τῶν Ἀγγλῶν, διὰ ἀν-
έρειστο εἰς τὰς ἀγαθοεργίας της. Νῦν δέ δικαίως
τὰ δίγρυα τῶν πτωχῶν λαμπρύουσι τὸν τάφον της
περισσότερον τῶν μαρμάρων. Γαίαν ἔχοις ἐλαφρὰν ἀξι-
οσέβαστη Κυρί·!»

«Ο Ιατρὸς Αντώνιος Αχτρις.»

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ἐν τῷ 12 Ἀριθμῷ σελ. 139, στηλὴ πρώση, στιχ
24, ἀντὶ 30000 πόλεις, διώρθου 30, πόλεις.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΙΣ.

Ἀπὸ τοῦ Η. ἀριθμοῦ τῆς Ιωνικῆς Μελίσσης καὶ ἐφ-
εξῆς ὅσα ἄρθρα μεγάλα ἢ μικρά δὲν φέρουσιν ὑ-
πογραφὴν ἢ γράμμα τι τοῦ ἀλφαριθμοῦ, ταῦτα δίδονται
ὑπὸ τοῦ Διδασκάλου Θ. Τιμαργένους.

Ἐκάστου δὲ ἄλλου διανοητικον ἔργον θέλει φέρει ἢ
τὴν ἰδίαν ἐκείνου ὑπογραφὴν, ἢ γράμμα τι ἀλφαριθμοῦ.